

žiwić. Ale kóždy po swojim rjadu. Khrystus jako to přenićke. Potom ěi, kiž su Khrystusowi, hdyž wón přinić budže. A potom budže kónc, hdyž wón kralestwo Bohu a Wótcu podać budže, hdyž wón budže k ničomu sćinić wšitko knjejstwo a wšitku wyšnosć a móc. Wón pak dyrbi knježić, hač budže wšitkich swojich njepräćelow pod swoje nohi položić. Posleni njepräćel pak, kiž k ničomu sćinjeny budže, je smjerć.

9.

1. Kor. 15, 42—50. Syte budže ćěło zachodne a budže horjestanyć njezachodne. Wone budže syte w njećesći a budže stanyć w krasnosći. Syte budže w słabosći a budže stanyć w mocy. Syte budže ćělne ćěło a budže stanyć duchowne ćěło. Přetož druhe je ćělne ćěło, a druhe je duchowne ćěło. Jako tež pisane steji: Tón přěńši ćłowjek, Hadam, bu sćinjeny k žiwej duši a tón posleni Hadam, zo by duch był, kiž žiwjenje dawa. Dha teho dla duchowne ćěło njeje přěńše, ale to ćělne, potom pak přindže to duchowne. Tón přeni ćłowjek wot zemje je zeński; tón druhi ćłowjek pak je tón Knjez z njebjes. Kajkiž je tón zeński, tajcy su tež ěi zeńscy; a kajkiž je tón njebjeski,